

CHRIST. Καί κωαε.] Rustici galeri vel pe-
 tasi, quales Mercurius ferre solet ex canina olim
 pelle fiebant, & iis utebantur ad defendendam plu-
 uia in iuriam. Sic in Nubibus Senex ille imbrem
 metuens ait, τὸ ἢ μὴ κωαε οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τ' κωα-
 ε αἶμον ἔχοντε. Dixit autem ἐπιγών pro ῥιγοῦ Dorico
 more & Atticis vsitato. ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΩΝ ΜΥΡ] Pro
 ὑπὲρ τούτων, vel ἰούτω in duali legendum ut respō-
 deat ad δώσελον. Βλεπόντων κάρδαμα.] Id est, δε-
 μύτα, acerrimè videntium, nihil enim acrius na-
 sturtio quod à tormento narium dictum, & testu-
 tur Plinius, & Virgilius ostendit in Moreto, Quæ-
 que trahunt acri vultus nasturtia morsu. Prouer-
 bium habes apud Hesychium, sed deest explica-
 tio. Etymon censent quidam quasi κάρη δάμων,
 quia tentet caput sua acrimonia, & torpori addi-
 cat, alij δὲ τὸ κάρδια, vnde stolidi & legnes κάρδα-
 μονέσθιεν iubentur ut sint acriores, Quod mira-
 ri me facit de torpore. Dioscorides eruca simile

A facit, & propterea τα' ἀφροδίσια παρορμαίν scribit,
 Contra censet Plinius, cui succinit Cassianus in
 Geoponicis lib. 2. cap. 27. ait enim τὸ κάρδαμον
 σῖουσις ἐφελικόν. Sanè cum vim habet attrahti-
 uam, non mirum si officia naturæ inhibeat, sunt
 enim τὰ κάρδαμα ὑπερματὰ τῆς οὐρῶν καὶ τῆς πύ-
 σμάτων. Itaque pueri Persarum pro obsoniis affue-
 scebant Cardamis quia apud ipsos turpe erat pa-
 lam mingere, mungere, spuere, ut scribit Xeno-
 phon libro primo τῆς Κύρου παρθέων, hunc enim
 titulum malo (quando inuenitur etiam in vetustis
 codicibus) quàm Κύρου παρθέων, plenior enim i-
 mō verior videtur. Nicander κάρδαμίδα dixit
 pro Cardamo. Τύφει πολλὰ τὸ κάρδαμ.] Apes e-
 nim & vespræ fumo & suffitu exagitantur, ut dixit
 Maro,

---Fumos pretende sequaces,
 hoc enim est κάρδαμ δώκειν vel δάποβέειν, Ceterum
 βύθις verbum abigeum, ut supra βουβου.

Σω. Οὐχὶ βύθ' ἐς κόρακας, ἐκ ἀπτε; πᾶτε τῶν
 ξύλων.
 Ξαν. Καὶ σὺ παρορμαίνεις Αἰχίνω ἐν τυφῇ τ' Σηαρ-
 πῆς.
 Αρ' ἐμέλλοι μὲν ποτ' ὑμᾶς δάποβέειν τῶν χερῶν.
 Χο. Αλλὰ μὲν Δι' ἐραδίως ἔπος αἰ' ἀνὸς δέ-
 φυγας,
 Εἴπερ ἔτυρον τῆς μελέων Φιλοκλέες βεβρωκό-
 τες.
 Ημ. Αρα δὴ τ' ἐκ αὐτὰ δὴ λαθ.
 Τοῖς πᾶσι τὴν ἡ τυραννίς,
 Ως λάθρα γ' ἐλάτθαν ὑπὸ σάμει,
 Εἰ σὺ γ' ὠ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
 Ταὶ νόμων ἡμᾶς ἀπειργᾶς ὠνέθηκεν ἡ πόλις.
 Οὐτέ πν' ἔχων παρῶσαν,
 Οὐτέ λόρον δὲ τράπελον.
 Αὐτὸς ἄρχων μόνος.
 Βδε. Εὐδ' ὅπως αἰ' οὐ μάχης, καὶ τ' κατ' ἐξείας βοῆς,

S O S. Non abitis in malam crucem? euge age, &
 lignoferi.
 X A. Quin & addens Æschinem fumum ure
 Selli filium.
 Nempe vestri nos manebat exigendi gloria.
 CH. Si Philoclis dura fors an esitassent carmina
 Per deos non sic potesses nunc eos euadere.
 D S E M I. Nonne clarè iam patet quàm
 Pauperes premat Tyrannis
 Clam se insinuans subit & imminet:
 si quidem ô sceleste, detrite & superbe Amy-
 nia
 Nos abarces legibus quas nostra fixit civi-
 tas
 Idg, neq, causam aliquam
 Verba neq, vinnula habens:
 E Solus ipse imperans.
 B D. An licebit absq, pugna prægrauique pralio.

Σχόλια. Σοῦθε.] ὁρμαίνετε πορεύεσθε. Καὶ σὺ πα-
 ορμαίνεις Αἰχίνω] ἀντὶ τῆς καπνὸν εἰπεῖν ἢ τῆς Αἰχίνω εἰ-
 πῶν. ἐπει καπνὸς ἐκαλεῖτο. ἀλλως. παρ' ἡ τῆς Σέλλης
 Αἰχίνω, καπνὸς δὲ τῆς πύλων ἀλαζονείαν. ἀντὶ τῆς εἰπεῖν
 Σέλλης. ἐπαρξεν ἐπεικείνας Σελάρπης. ἵνα πάλιν ὡς κα-
 πνὸν κωμωδῆσθαι ψευδοπλάτων. κατὰ τὸ σέλας, ὁ γνῶσα-
 πῶς, τῆς σέλας ἡ γνῶση. Τῶν μελέων Φιλοκλέες βε-
 βρωκότες] ὡς τῆς Φιλοκλέες ἀρχεῖς ὄντες ἐν τῇ μελοποιίᾳ.
 ὁ Σοφοκλῆς γδ ἡδύς, διὸ καὶ μέλιθρα ἐκαλεῖτο. ἐπαρξεν ἐν
 ὡστὶ εἰπῶν, εἴπερ πᾶσι παρῶσαν αὐτῶν & πᾶσι σκληρότητα
 ἔχον, ἐκ αὐτῶν ἐραδίως διεφυγῆς ὡς τῆς Φιλοκλέωνος
 ὄντος σκληροῦ σφόδρα καὶ δευμοτάτη.

Tereū vel Epopa scripsit in Tetralogia Pandio-
 nide, sed quum idē Glossograph' dicat de Tragico
 eū εἰδ' αμὲν κωμωδῆσθαι, facile adducor ut ad Comi-
 cū hec referā qui Philopeithis filius fuit, ex Æschu-
 li sorore qui Ἀλμίων dictus, quia asper & amarus
 erat, est autem ἄλμη, πικρία. Hec sanè expetere vi-
 dentur in hunc Philoclem neq; aliter censeam.

CHR. Τὸν Σελάρπης] Quum debuisset ignem vel
 fumum dicere, dixit Æschinem Selli filium qui ut
 supra notauimus, fumus dictus est ob ψευδαλαζο-
 νείαν. Lufit autem facere ad Selliadem quum ait
 Σελάρπης, quia σέλας flamma est, & fumus à flāma.
 Φιλοκλέες βεβρωκότες] Hic est vltimus versus τῆς εἰ-
 σθέσεως quā diximus 48. versib. constantem. Salsè
 aut inuehitur in Philocle poetam, ut arbitror, Comi-
 cū, dura & aspera vocās ipsius carmina, Non me
 latet duos fuisse Tragicos ut in auib. notat scho-
 liaft. cū de Philocle Tragico qui post Sophoclem

F Σχ. Οὐκ αὐτὰ δὴ λα] ἐκ αὐτῆς φησὶν ἡ τυραννίς ὑπερμα-
 τῶς καὶ τῆς δὴ μὲν ἐστὶ τῆς κατ' ἡμῶν. Πονωπόνηρε.] ὡς ἀ-
 σκήσει & μελέτη πεπονημῶς, τῆς τυραννίδος. τὸ δὲ κομη-
 ταμυνία σπέσθηκεν, κατὰ τὸ κομᾶν ὅ ἐστι φρονεῖν μέγα.
 ἐν τῇ ἰούτου δηλοῖ τὸ Λακωνίζην, παρὸν μέγα ἐφρόνεν
 οἱ Λακωνες εἰς ἀνδρείαν. & τῆς Ἀμυνίαν, ὅς διεβάλ-
 ληλο ὡς μισόδημος, ἀμφοτέρα οὐδ' τὰ τῆς σωθέσεως, εἰς
 οὐδ' ἐν λείνεις, ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τυραννοῦ.
 Λόρον εὐτράπελον] δάποβέειν πικρῶν καὶ τῆς τετραμ-
 μύλων. Αὐτὸς ἄρχων] προκατάρχων τῆς τυραννίδος μό-
 νος. κατ' ἐξείας τῆς σφοδρῆς & ὀξείας.

CHRIST. Οὐκ αὐτὰ δὴ λα.] Cum inter-
 rogatione hæc legenda, Malè autem videtur
 Scholiastes referre αὐτὰ δὴ λα ad τυραννίς, malè
 inquam, nam primus hic versus, cum secun-
 do Dimeter est Trochaicus. Πονωπόνηρε.]